

Για την κατανόηση των σχετικών με τον πιο πάνω τίτλο γεγονότων των άρχων του 4ου μ.Χ. αιώνα χρειάζεται εισαγωγικά να κάνουμε μια σύντομη ιστορική αναδρομή ειδικά πάνω στο θέμα της χειροτονίας των κληρικών και της έγγαμης ή μη ζωής τους. Είναι βέβαια ευνόητο ότι στις αρχές της εγκαθιδρύσεως του χριστιανισμού στον κόσμο το θέμα του γάμου του ιερού κλήρου δεν μπορούσε από τα πράγματα να είχε αντιμετωπιστεί όπως αντιμετωπίστηκε αργότερα.

Στην Καινή Διαθήκη, συνεπώς στους αποστολικούς χρόνους, ο μόνος που αναφέρθηκε στο θέμα ήταν ο απόστολος Παύλος. Στην Α΄ Προς Τιμόθεον επιστολή του και στο κεφάλαιο Γ΄ αναφέρει αρκετά εκτεταμένα τα προσόντα και τα χαρακτηριστικά που πρέπει να έχει οποίος «ορέγεται επισκοπής», ειδικότερα ότι πρέπει να είναι «μιας γυναικός άνδρα[ς]» (3, 2), δηλαδή σε πρώτο γάμο. Επίσης και για τους διακόνους λέει: «έστωσαν μιας γυναίκας άνδρες» (3, 12). Άλλα και στην Προς Τίτον επιστολή του (1,5)» όπου του δίνει εντολή να εγκαταστήσει «κατά πόλιν πρεσβυτέρους», πάλι, μαζί με τις πολλές αρετές που θέτει ως προϋπόθεση για το γάμο ειδικά, επισημαίνει «ει τις... μιας γυναικός ανήρ» (1,6). [\(περισσότερα...\)](#)